

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.843 van 2 juli 2015
in de zaak A. 209.072/VII-38.838.**

In zake: de NV LIMBURG WIN(D)T
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Pieter Jan Vervoort
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 juni 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 2 april 2013 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 7 juni 2012, houdende het weigeren van de vergunning aan de NV Limburg Win(d)t voor het uitbreiden van een reeds vergund windturbinepark met 2 windturbines, gelegen Kristalpark fase III zn. te Lommel, deels gegrond wordt verklaard in zoverre daarbij de milieuvergunning wordt geweigerd voor windturbine UK01 gelegen op kadastraal perceel afdeling 1, sectie C, nr. 1434G6.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 juni 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gregory Verhelst, die loco advocaten Peter Flamey en Pieter Jan Vervoort verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Stijn Van Hulle, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 25 november 2011 dient de verzoekende partij bij de deputatie van de provincie Limburg een milieuvergunningsaanvraag in voor het

uitbreiden van een windturbinepark met twee transformatoren van elk maximaal 3500 kVA en twee windturbines met elk een vermogen van maximaal 3000 kW.

De windturbines situeren zich op het “industrieterrein Kristalpark”, waar reeds verscheidene windturbines werden gebouwd of vergund zijn. De NV JM Recycling heeft een milieuvergunningsaanvraag ingediend voor de plaatsing van vier windturbines.

Bij besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 2 april 2013 wordt aan JM Recycling de vergunning verleend voor het exploiteren van de vier windturbines LN01, LN02, LN03 en LN04. Deze beslissing wordt door de NV Aspiravi bij de Raad van State aangevochten in de zaak bekend onder nummer G/A 209.055/VII-38.835.

3.2. Op 7 juni 2012 weigert de deputatie van de provincie Limburg de vergunning voor de verzoekende partij.

3.3 De verzoekende partij tekent hiertegen bestuurlijk beroep aan bij de Vlaamse minister voor Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

3.4. In het kader van deze beroepsprocedure adviseert de afdeling Ruimtelijke Planning en Stedenbouwkundig Beleid:

“(…) Turbine 1 die geïsoleerd in het agrarisch gebied zou komen (de op het inplantingsplan aangeduide turbine LK-06 is niet vergund) vindt geen ruimtelijke aansluiting bij de huidige turbines noch bij andere bepalende (lijn)infrastructuren. Turbine 2 in het industriegebied, planologisch conform, valt binnen het vermelde rasterpatroon als dit laatste logischerwijze verder wordt uitgebouwd vanaf de vergunde turbine LK-05. Enkel voor turbine 2 kan uit oogpunt van ruimtelijke ordening gunstig geadviseerd worden (…).”

De afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie (hierna: GMVC) verlenen elk een gunstig advies voor een periode verstrijkend op 9 maart 2026.

3.5. Op 2 april 2013 willigt de minister het beroep gedeeltelijk in: zij weigert de milieuvergunning voor één windturbine (UK01) en verleent de vergunning voor de tweede windturbine (UK2).

De beslissing steunt op de volgende motivering:

“Overwegende dat windturbine UK01 gelegen is in een ecologische corridor die is geschetst in het project-MER ‘Ontwikkeling Industrierrein Balendijk Kristalpark fase III te Lommel en Balen’ (PR 0181); dat de ecologische corridor voornamelijk reptielen, amfibieën, vlinders, sprikhanen en libellen als doelsoorten beoogt; dat de inname van ruimte ten gevolge van de windturbine een negatieve impact heeft op de doelsoorten van deze ecologische corridor; dat het daarom aangewezen is om windturbine UK01 te weigeren;

(...)

Overwegende dat bij de aanvraag een lokalisatienota werd gevoegd; dat voor de voorgestelde inplantingsplaatsen het bundelingsprincipe wordt toegepast door te clusteren met bestaande windturbines (8 windturbines); dat om de inplanting planologisch evenwichtig in te vullen, een evenwijdige opstelling werd aangehouden; dat op die manier een raster wordt bekomen; dat in het zuidelijk gedeelte de bijkomende lijnen evenwijdig met de bestaande lijn LU01-LU04 worden ingeplant en in het noordelijk deel evenwijdig met de bestaande lijn LB01-LB04; dat voor wat betreft UK01 echter geen gelijke tussenafstanden worden gerespecteerd tussen de reeds operationele windturbine LB04 en de in eerste aanleg vergunde windturbine LN2 van JM Recycling; dat daarom UK01 vanuit landschappelijk inpasbaarheid niet vergund kan worden; (...).”

IV. Verzoek tot samenvoeging

4. De verzoekende partij vraagt het voorliggend beroep “voor gelijktijdige behandeling en uitspraak” samen te voegen met de zaak nummer 209.055/VII-38.835 van de NV Aspiravi.

Beoordeling

5. In het belang van een goede rechtsbedeling werden de beide zaken behandeld op dezelfde openbare terechtzitting. Het is echter niet vereist dat over die zaken in één arrest uitspraak wordt gedaan.

V. Ontvankelijkheid

6. De verzoekende partij beperkt het voorwerp van haar beroep tot de weigering van de vergunning voor windturbine UK01.

De verwerende partij stelt niet dat het aangevochten bestanddeel onlosmakelijk verbonden is met de rest van de bestreden beslissing. Alleszins wijst niets erop dat de gevraagde opsplitsing van de vergunning zou leiden tot een hervorming van de beslissing of tot het besluit dat de overheid te dezen bij een herneming van de procedure haar discretionaire bevoegdheid niet meer ten volle zou kunnen uitoefenen.

VI. Onderzoek van het enig middel

Standpunten van de partijen

7. De verzoekende partij leidt een enig middel af uit de schending van artikel 52, 3°, b) van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, en uit bevoegdheidsoverschrijding.

Volgens de verzoekende partij heeft de minister de vergunning voor windturbine UK01 in hoofdzaak geweigerd omwille van de “landschappelijke inpasbaarheid” en tevens wegens de ligging in een “ecologische corridor”. De vergunning wordt volgens haar echter in essentie geweigerd omdat de minister de voorkeur geeft aan het concurrerende project van de NV JM Recycling. Dit is volgens haar geen draagkrachtig motief: bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag moet een milieutechnische en

ruimtelijke beoordeling worden gemaakt en het feit dat iemand reeds een vergunning heeft verkregen is volgens de verzoekende partij niet relevant noch doorslaggevend bij het beoordelen van de vergunningsaanvraag. Zij wijst er voorts in hoofdzaak op dat de NV JM Recycling nog niet over een stedenbouwkundige vergunning beschikt en dat er beroep werd aangetekend tegen die milieuvergunning. Ook is bij andersluidende adviezen - zoals te dezen de positieve adviezen van de afdeling Milieuvergunningen en de GMVC - een strengere motiveringsplicht van toepassing.

De motivering in verband met de ligging in een “ecologische corridor” kan volgens de verzoekende partij geen reden zijn tot weigering. Zij noemt de inplantingsplaats niet biologisch waardevol, en stelt dat dit begrip een soort compensatie betreft voor verlies van ecotopen, maar niet is opgevat als een bescherming van bestaande natuurwaarden. Het gaat volgens haar slechts om een “schets” van ecologische corridor in de project-MER, zonder verordenende kracht. Ook andere windturbines liggen volgens de verzoekende partij in die corridor.

8. De verwerende partij stelt daar tegenover dat de vergunning voor UK01 niet werd geweigerd op “concurrentiële gronden”, maar omdat zij landschappelijk niet past, in toepassing van de artikelen 4.4.9, 5.6.7, en 7.4.13 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), gelet op de afstand met de windturbines LB04 en LN02. De plaatsing van windturbine LN03 van de NV JM Recycling houdt volgens haar zelfs helemaal geen verband met de weigering om de vergunning te verlenen voor windturbine UK01. Dit stemt overeen met het advies van de afdeling Ruimtelijke Planning en Stedenbouwkundig Beleid.

Het motief omtrent de goede ruimtelijke ordening is volgens de verwerende partij voldoende draagkrachtig, en de bijkomende overweging inzake de ecologische corridor kan volgens haar dan ook geen aanleiding geven tot nietigverklaring van het bestreden besluit.

De verwerende partij merkt voorts op dat zij de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO in acht kan nemen, dat voorschrijft de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar af te wegen, waarbij rekening wordt gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu, en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen, om zo naar ruimtelijke kwaliteit te streven.

Zij besluit dat windturbine LN03, anders dan windturbine UK01, geen fysieke ruimte inneemt in de ecologische corridor, maar er enkel met haar wieken overheen draait.

9. In de laatste memorie voegt de verwerende partij nog toe dat de motivering van de bestreden beslissing veel ruimer is dan de enkele verwijzing naar het concurrerend project, “evenals naar de in eerste aanleg vergunde windturbine LN02 van JM Recycling”. Zij betoogt “dat de milieuvergunning voor UK01 in wezen werd geweigerd omdat ze landschappelijk niet inpasbaar werd geacht en daarmee strijdig met de goede ruimtelijke ordening, nu ze een hypotheek zou leggen op de planologisch evenwichtige invulling van het terrein, conform het raster van het globale inplantingsplan dat de best mogelijke invulling van het terrein toelaat”.

10. De verzoekende partij stelt in haar laatste memorie dat de verwerende partij hiermee op onontvankelijke wijze “een andere draagwijdte geeft aan de bestreden beslissing dan deze in werkelijkheid heeft”.

Beoordeling

11. Uit de bestreden beslissing blijkt niet waarom op het vlak van de goede ruimtelijke ordening de voorkeur werd gegeven aan de aanvraag van een andere exploitant boven die van de verzoekende partij. Dit klemmt des te meer nu de bestuurlijke beroepsprocedures van beide aanvragen gelijklopend waren en de minister op dezelfde datum uitspraak deed over beide. In dat opzicht volstaat het niet om de onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van UK01 te

verantwoorden op basis van de afstand tot de inrichting van een concurrent, wiens vergunningsaanvraag eveneens ter beoordeling voorlag, temeer nu de beslissing waarbij die vergunning werd verleend bij arrest nr. 231.842 van heden is nietig verklaard.

Het motief als zou de vergunning voor windturbine UK01 tevens worden geweigerd omdat de inname van de ruimte in een ecologische corridor, zoals geschetst in het project-MER, een negatieve impact heeft op de doelsoorten van de corridor zoals reptielen, amfibieën, vlinders, sprinkhanen en libellen, berust niet op bindende milieutechnische of stedenbouwkundige voorschriften en is niet concreet onderbouwd.

De beslissing bevat geen afdoende motieven die haar in rechte en in feite kunnen verantwoorden.

Het enig middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 2 april 2013 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 7 juni 2012, houdende het weigeren van de vergunning aan de NV Limburg Win(d)t voor het uitbreiden van een reeds vergund windturbinepark met 2 windturbines, gelegen Kristalpark fase III zn. te Lommel, deels gegrond wordt verklaard in zoverre daarbij de milieuvergunning wordt geweigerd voor windturbine UK01 gelegen op kadastraal perceel afdeling 1, sectie C, nr. 1434G6.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juli tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys